

Keşke Sokulmasaydın Yüreğime

— şafaknur · 10 Ağustos 2014

...KEŞKE SOKULMASAYDIN YÜREĞİME...

Ey sevgili !

Yine sensiz,

yine uykusuz

Ve

Yine yorgun gecelerimin şafağındayım

Yazamadığım sözlerimin satır aralarında

Sana kurulmuş bir saat gibi

Akreple yelkovanı şahlanmış bir yürekle

Yokluğunun ayazındaki kahır yaralarında

Seninle dolmuş yüreğimde öylesine "sen"im ki"

Her aynaya baktığımda sanki

Kirpiklerimle kana kana hasretini içiyorum

Seni bana getirmeyen geceleri gözlerimle biçiyorum

Ey uzaklardaki düşüncelerimin esiri !

Görmüyor musun, bak !

Bu şiirler senin sevdanın eseri

Dönmeyeceğini bilsem bile

Yine de sana sürüyorum zamanı dizginlerinden tutarak

Ve

Her geçen an yokluğunda biraz daha eriyorum ince ince...

Çıkmaz olduğu halde yollarımın rotası yine sanadır yâr

Sürgünlüğüm sona erdiğinde,

Gölgemi gölgene serdiğimde,

Ansızısın bir sabah gördüğünde

Sarılr mısın yine eskisi gibi, söyle sevgili ?

Bak !

Yıldız yıldız akıyor çileler saçımdan

Sensiz solan bağımsa, olmuş virân

Öksüz feryâtlarımda bile tütmez oldu duman

Ümitsizlik kılıçtan daha keskin yâr!!!

Bir çivi daha çakıyorum hüzünlerime

Namevcut bedenim zonkladığında...

İşte o zaman

Kavrulduğum yangınlarımın küllerinden doğuyorum

kimsesizliğe...
Yol vermez oluyor Kafdağı.
Ne çilemi soran,ne de sırtına alan var
Ektiğim umutlarım sökülürken gönül bağımndan,
Kaç isyan boğdum bak satır aralarım,
Ve
Koy verdim kendimi içimde kopan fırtınalara çaresizce .
Bu aşkın meskeni sanki sırça
Çırpındıkça dağılıyor bak, paramparça...
Nasıl da sevmiştim seni oysa...
İstediğim sadece
Her sabah yüreğinde güneş olup doğmak,
Sevda bahçende senin için renk renk açmak,
Ruhunun deltalarında el ele dolaşmak
Ve
gözlerine bakarak seninle aşka doymaktı sevgili
Yatırsalar bile bedenimi musalla taşına,
Yinede mendil olurdu ruhum
Gözünden akacak her damla yaşa..
Bırakalım artık düşmesin dilimizden "eyvah"
Bu aşk sevaptır bir tanem, değil, günah
Bilmem sana hâlâ doğuyor mu güneş ?
Ama gittiğinden beri bana olmuyor sabah
Aç hadi ! gözlerindeki kepenkleri
Kır hadi ! yüreğindeki kelepçeyi
Dök isyanlarını ! göğsüme kepeç kepeç
Son kez de olsa kondur bir vedâ bûsesi dudaklarımın kıyısına
Bu ayrılık beni omuzlarda götürmeden son göçe
Keşke !
Keşke !
Çöreklenmiş kuşkularınla sokulmasaydın yüreğime yâr..

Şafaknur YALÇIN